

El beat Pere Tarrés, presentat al Papa

► Fou el 24 de març passat, en el curs de l'audiència que el Sant Pare concedí als participants en l'Assemblea Plenària del Pontifici Consell per a la Pastoral de la Salut. En presència del president d'aquest Consell, Mons. Zygmunt Zimowski, arquebisbe emèrit de Radom (Polònia), el metge català Dr. Josep Maria Simón, president de la Federació

Mundial d'Associacions Mèdiques Catòliques (FIAMC), saludà el papa Francesc i li va lliurar la medalla commemorativa de la beatificació del Dr. Pere Tarrés i uns escrits d'aquest. Hi ha esperances que la recent aprovació d'una guarició miraculosa que s'ha produït al bisbat de Terrassa després d'invocar el Dr. Tarrés, obri el camí cap a la seva canonització.

GLOSSA

Testimoniar en xarxa

Els educadors cristians —pares, mestres i professors, mossens i catequistes, monitors de lleure i caps escoltes— han de promoure tot allò que ajuda a harmonitzar i unir la fe, la cultura i la vida. Convé treballar la dimensió formativa mitjançant la catequesi, la classe de religió, les lectures i els cursets adients, les reflexions en grup, així com la vivència interior que arrela en Déu amb la pregària, les convivències, els recessos i l'experiència externa, basada en el testimoni d'amor i servei envers els altres, siguin infants, ancians, persones necessitades. També convé viure la pertinença a moviments i la celebració dels sagraments, especialment l'eucaristia, i les trobades, els aplecs... La formació, la vivència i la celebració, harmònicament equilibrades, treballades en xarxa, han d'apropar Jesucrist, la base i fonament de la nostra fe.

Els educadors cristians són testimonis de Jesucrist, estan cridats a testimoniar Jesús, el que deia i el que feia amb la seva vida. Són cridats a posar un rostre concret a la veracitat dels seus ensenyaments. Són testimonis convocats a reforçar

la fe, la pròpia i la dels altres, amb les paraules i la vida. Són testimonis convidats a celebrar i viure la fe de manera compromesa en l'Església i amb l'Església, i amb totes les persones de bona voluntat.

Aquest testimoniatge és el que els alumnes necessiten i molts demanen, i és una bona ajuda per fer recuperar la confiança en les paraules en aquesta societat nostra en què els mots, fins i tot els que haurien de donar sentit a la vida, sovint no signifiquen ni comprometen prou. Encoratgem-nos els uns als altres, doncs, amb paraules esperançades i amb accions esperançadores. La crida a esdevenir testimonis de fe ha de ser motiu de joia per als educadors cristians que, en xarxa, amb discreció i eficàcia, dia a dia, desenvolupen la missió encomanada sense desanimar-se quan es presenten les dificultats. «Per Ell, tot el cos es manté unit harmoniosament gràcies a tota mena de junctures que el sostenen; així, d'acord amb l'energia distribuïda segons la mesura de cada membre, tot el cos va creixent i edificant-se en l'amor» (Ef 4, 16).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Gràcies, Joan XXIII i Joan Pau II

Aquest dia 27 d'abril, que ens porta la memòria de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de les diòcesis de Catalunya, se celebra a Roma la canonització de Joan XXIII i Joan Pau II, dos successors de sant Pere que varen influir molt en la vida de l'Església i del món del seu temps, cadascun d'ells amb el seu propi carisma.

Em plau recordar, especialment en aquest dia, que tots dos visitaren el santuari del monestir de Montserrat i van pregar davant la sagrada imatge de la *Moreneta*. Joan XXIII, essent patriarca de Venècia, el juliol de 1954, Any Jacobeu, va pelegrinar a Santiago de Compostela; i de retorn va passar per Montserrat, Manresa i Barcelona. Els qui acompanyaren el cardenal Roncalli en la seva visita a Montserrat recorden que parlava amb gran animació i cordialitat, però en arribar al cambril es va agenollar i va estar una llarga estona pregant. Quatre anys més tard, va ser elegit Papa.

Aquesta imatge parla

Joan XXIII i Joan Pau II, canonitzats avui a Roma

Joan Pau II pregà davant la Mare de Déu de Montserrat ja essent Sant Pare, el 7 de novembre de 1982, durant el seu primer viatge a Espanya. La climatologia del dia no va acompanyar gens la seva visita al santuari, però el Papa polonès va fer un cant a Montserrat com a meta de pelegrinatges i recordà els noms d'alguns dels sants que havien pregat davant la sagrada imatge, «sense oblidar aquell soldat que, deposades les seves armes als peus de la *Moreneta*, baixà de la muntanya per fundar la Companyia de Jesús».

El pontificat romà de Joan XXIII, elegit als 77 anys, fou breu, de quatre anys i mig. Qui fou anomenat *Papa de transició* va fer la *gran transició* de l'Església amb el Concili Vaticà II, iniciativa seva que va presidir a l'inici i que fou continuada per Pau VI. Joan XXIII ha passat a la història de l'Església també per una de les seves encíclics, la *Pacem in Terris*, publicada dos mesos abans de morir. Fou l'encíclica dels drets humans i de la pau, i com el testament per al món del *Papa bo*, la mort del qual va ser plorada per creients i no-creients.

El pontificat del Papa polonès, elegit als 58 anys, fou molt més llarg: de gairebé vint-i-set anys (1978-2005). L'arquebisbe de Cracòvia es va donar en cos i ànima al compliment de la seva nova missió. La seva personalitat de *resistent* davant de les ideologies contràries a la fe va donar un estil molt propi i molt humà al seu pontificat, i li va merèixer un prestigi i una autoritat moral a nivell mundial. Va fer una síntesi nova entre la confessió de Déu i el servei a l'home, entre teocentrisme i antropocentrisme, treballant incansablement per integrar-los i reconciliar-los. En la seva primera encíclica, *Redemptor hominis*, va proclamar que «el camí de l'Església és l'home».

Avui és un dia per donar gràcies a Déu per aquests dos grans pontífexs, que són exemple de santedat per a tots els fills i les filles de l'Església, i per desitjar que siguin intercessors davant Déu per obtenir la pau arreu del món.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

▶ **MARÍA JOSÉ GARCÍA-SAN PEDRO**

Ciudadans competents

La reflexió que la doctora en pedagogia M. José García-San Pedro i el P. Francesc Riu proposen a *Ciudadans competents* (Edebé) vol ser el punt de partida d'un procés d'intercanvi de treball compartit entre professionals del sector. «És el temps de construir un model millor, que asseguri als joves el seu desenvolupament com a persones i els ajudi a integrar-se en el món d'avui com a ciudadans actius, compromesos i competents», afirma la Dra. García-San Pedro.

A quina conclusió heu arribat?
Pensem que urgeix prendre consciència que cada nen està cridat a tenir èxit en la seva vida, a poder integrar-se i a participar de forma compromesa en la societat. Per tant, com a comunitat educadora, és el moment de reflexionar críticament sobre quines oportunitats veritablement educatives troben els alumnes en els centres.

Quins reptes cal afrontar?
El major repte és assumir la corresponsabilitat sobre la tasca educativa. El nou model educatiu requereix un protagonisme i un compromís més gran de tots: alumnes, pares, professors, equips directius... El més valuós que tenim en els centres educatius és el temps dels nostres alumnes; és l'oportunitat que tenen per adquirir estratègies que els permetin integrar-se dignament i aportar el seu valor a la societat.

I quin és el paper de la fe?
El ciutadà competent és aquell que està preparat per a participar en la societat tenint plena consciència de les conseqüències que tenen els seus actes sobre els altres i sobre el medi. La fe, com a do i tasca, obre la persona a la relació amb Déu i atorga un sentit de transcendència i de compromís davant els altres i la creació.

Oscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

Las cárceles: Ramon Llull y los mercedarios

La presencia del amor cristiano en las cárceles tiene nombres entre nosotros. Los cristianos conocieron muy pronto las cárceles estatales y los trabajos forzados en las minas, víctimas de acusaciones de ateísmo o de sentimientos antiimperiales, y organizaron desde los primeros momentos visitantes y ayudas para quienes sufrían estos castigos. Las cárceles han sido siempre lugares lúgubres.

Nuestro Ramon Llull (1232-1316) consiguió en muchas ciudades que se instituyese la figura del abogado defensor de los pobres, conducidos a menudo de forma injusta a los tribunales, lo que es un signo de un cambio de mentalidad en el trato a los más desfavorecidos.

Desde los primeros siglos de la historia eclesiástica, encontramos diversos intentos de organizaciones cristianas destinados a aliviar la situación de los presos. En el siglo XVII, en Francia, la Compañía del Santísimo Sacramento luchó activamente contra los abusos de las cárceles, y Vicente de Paúl, muy consciente de cuanto en ellas sucedía, animó a las Hijas de la Caridad y a sus misioneros a estar presentes tanto en las prisiones como con los remeros de las galeras.

(En Cataluña asumió esta obra de caridad la Orden de la Merced, fundada el 10 de agosto de 1218 en la catedral de Barcelona por san Pedro Nolasco, con el apoyo de Jaime I y del obispo de la ciudad, Berenguer de Palou).

Juan María Laboa
(Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia, Editorial San Pablo)

SER PADRES

El consumo responsable

He aquí unas recomendaciones que tomo de la página web de la Consejería d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya (www.gen.cat/ensenyament/familiaiescola), de la cual me siento muy honrado de ser asesor:

- Haga que sus hijos se acostumbren desde pequeños a utilizar materiales simples para manipular, experimentar... No es imprescindible comprarles juguetes sofisticados en esta edad (0-3 años).
- Evite acumular productos para sus hijos. En muchos casos, estos no responden a sus necesidades reales.
- No debe caer en la tentación de comprarles todo lo que le piden; empezar a decirles *no* es importante.
- Procure que tengan pocos juguetes y bien escogidos. El exceso puede provocar que no los aprecien.
- Regale juguetes y juegos que permitan compartir en familia momentos de relación y vínculos afectivos y comunicativos.
- Potencie los juegos no materiales, como la lectura de cuentos.
- Enséñeles a sus hijos a hacer un buen uso de los juguetes.
- Recuerde que, a pesar de ser pequeños, sus hijos observan sus actuaciones. Los niños aprenden más con sus acciones que con sus palabras.

Dr. Paulino Castells
(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Sin límites

En el Ángelus de hace unos domingos, el papa Francisco invitaba a repetir con él: «¡No hay ningún límite a la misericordia divina ofrecida a todos!» ¡Impresionante! Una abarrotada plaza de San Pedro confesaba a una sola voz la infinitud de la Misericordia de Dios.

Misericordia enseñada de manera singular por el Santo Padre el día que distribuyó «misericordia», «medicina espiritual... para nuestra alma y para difundir por todos lados el amor, el perdón y la fraternidad».

Medicina anunciada en la apertura del Concilio Vaticano II por el ya hoy san Juan XXIII: «La Esposa de Cristo prefiere usar la medicina de la misericordia... Ella quiere venir al encuentro de las necesidades actuales.»

Misericordia sin límites proclamada por san Juan Pablo II al instituir el día de la Divina Misericordia.

Misericordia que nos asiste, nos enaltece, nos eleva a la condición de hijos de Dios en Jesucristo Resucitado, y nos ayuda a responder a la llamada a la santidad.

Misericordia que nos invita a besar con ternura las llagas de Cristo Resucitado en nuestros hermanos en dificultad.

María, Madre de Misericordia, Mare de Déu de Montserrat, nos obtenga la gracia de adorar al Dios vivo y proclamar la misericordia de Dios sin límites.

Hna. M. de los Ángeles Maeso
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 28. □ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.
- 29. □ Dimarts** [1Jn 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fiatero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.
- 30. ■ Dimecres**, celebració litúrgica de Sant Jordi [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova.
- 1. □ Dijous** [Ac 5,27-33 / Sl 33 / Jn 3,31-36]. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.
- 2. □ Divendres** [Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15]. Mare de Déu d'Araceli; sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.
- 3. ■ Dissabte** [1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jn 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu. Santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.
- 4. □ † Diumenge vinent**, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Ac 2,14.22-28 / Sl 15 / 1Pe 1,17-21 / Lc 24,13-35]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

DIUMENGE II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,42-47)

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles.

Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen, per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú.

Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

▶ Salm responsorial (117)

R. Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R. Que respongui la casa d'Aaron: / perdura eternament el seu amor. / Que responguin els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

M'empenyen tan fort que anava a caure, / però el Senyor m'ha sostingut. / Del Senyor em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. / Escolteu, crits de festa i de victòria / al campament dels justos. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 1,3-9)

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dona és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres; creients com sou, el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps. Això us ha de donar una gran alegria, ni que ara, si convinguéssiu, us haguessiu d'entristir per poc temps diverses proves. Si l'or, que al capdavall perdrà tot valor, ara és provat al foc, la vostra fe, més preciosa que l'or, també ha de ser provada perquè resulti mereixedora d'elogi, d'honor i de glòria el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres, sense haver-lo vist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per a expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!». Jesús li diu: «Per què m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,42-47)

Los hermanos eran constantes en escuchar la enseñanza de los apóstoles, en la vida común, en la fracción del pan y en las oraciones. Todo el mundo estaba impresionado por los muchos prodigios y signos que los apóstoles hacían en Jerusalén.

Los creyentes vivían todos unidos y lo tenían todo en común; vendían posesiones y bienes, y lo repartían entre todos, según la necesidad de cada uno.

A diario acudían al templo todos unidos, celebraban la fracción del pan en las casas y comían juntos, alabando a Dios con alegría y de todo corazón; eran bien vistos de todo el pueblo, y día tras día el Señor iba agregando al grupo los que se iban salvando.

▶ Salmo responsorial (117)

R. Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aarón: / eterna es su misericordia. / Digan los fieles del Señor: / eterna es su misericordia. R.

Empujaban y empujaban para derribarme, / pero el Señor me ayudó; / el Señor es mi fuerza y mi energía, / él es mi salvación. / Escuchad: hay cantos de victoria / en las tiendas de los justos. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Este es el día en que actuó el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

La incredulitat de Sant Tomàs. Pintura d'A. Sánchez Coello, Museu de la Catedral de Segòvia

🔊) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pedro (1Pe 1,3-9)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que en su gran misericordia, por la resurrección de Jesucristo de entre los muertos, nos ha hecho nacer de nuevo para una esperanza viva, para una herencia incorruptible, pura, imperecedera, que os está reservada en el cielo.

La fuerza de Dios os custodia en la fe para la salvación que aguarda a manifestarse en el momento final.

Alegraos de ello, aunque de momento tengáis que sufrir un poco, en pruebas diversas: así la comprobación de vuestra fe —de más precio que el oro, que, aunque perecedero, lo aquilatan a fuego— llegará a ser alabanza y gloria y honor cuando se manifieste Jesucristo.

No habéis visto a Jesucristo, y lo amáis; no lo veis, y creéis en él; y os alegráis con un gozo inefable y transfigurado, alcanzando así la meta de vuestra fe: vuestra propia salvación.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, los quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor.» Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo.»

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomas con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros.» Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente.» Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!» Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Dichosos los que crean sin haber visto.»

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos se han escrito para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

Creure que Jesús pertany plenament a l'àmbit de Déu

L'Evangeli de Joan presenta la primera aparició de Jesús als deixebles el capvespre del dia de la Pasqua: «aquell mateix dia». Ho fa amb les característiques de totes les aparicions als deixebles. Jesús es fa present (literalment ve) amb les portes tancades per por dels jueus. És la situació dels deixebles, però és també la situació dels creients joànics que són expulsats de la sinagoga (9,22; 12,42; 16,2). El Jesús ressuscitat és el Jesús present en la comunitat joànica. Després ve la salutació de Jesús: «Pau a vosaltres». Tot seguit, els senyals del reconeixement: les mans i el costat. Estem en la tradició joànica. Aquí, el costat travessat per una llan-

ça és un referent inequívoc del crucificat (19,31-37). El que es vol dir amb aquest senyal és que el ressuscitat que s'apareix és i serà sempre el crucificat. I ho serà com l'exaltat, el que ha estat elevat en la creu de camí cap al seu àmbit de sempre: l'àmbit de Déu. El ressuscitat-present és l'exaltat-crucificat. I, immediatament, la missió apostòlica com a continuació de la missió de Jesús i com a fruit de la presència de l'Esperit. La Pasqua no és una experiència intimista, és una obertura a tots i a tots els temps.

Una segona escena arrodoneix el missatge pasqual de Joan. L'aparició als deixebles amb Tomàs, ara sí, present. L'Evangeli de Joan ha estat descrit com el que ens ajuda a fer el pas d'una fe primerenca i ingènua (1,35.

41.45.49; 2,11) a una fe més sòlida, més compromesa i més profunda (8,31-32; 15,7-8). Tomàs és un dels qui fa aquest pas. La fe de Tomàs ja no recolzarà en l'experiència física del ressuscitat (no es diu que fiqui els dits en els forats dels claus ni la mà en l'obertura del costat). La fe pasqual és més madura. No cal veure per creure: «Senyor meu i Déu meu!»

Aquest és el missatge de l'Evangeli de Joan, que s'escriu perquè els lectors també participem d'aquesta fe (20,30-31).

Hem de creure que Jesús de Natzaret pertany plenament a l'àmbit de Déu. És el nucli del Credo. L'Evangeli de Joan és un credo narratiu.

Oriol Tuñí, SJ

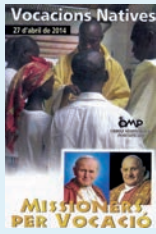
AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

Jornada de les Vocacions Natives.

Se celebra aquest diumenge 27. L'objectiu d'aquesta diada és ajudar les vocacions de les missions en la seva formació i sosteniment. Ajudem molts seminaris que no tenen recursos per fer-ho. El lema «Missioners per Vocació» ens ajuda a fixar-nos en la vocació com a regal de Déu. Arriba a molts joves de les Esglésies naixents, que tracten de respondre amb fidelitat, i nosaltres els ajudem amb la col·laboració espiritual i material. Recull els donatius per a aquesta finalitat a Delegació de Missions de l'Arquebisbat de Barcelona (c/e: ddmissions5112@arqbcn.cat).

ACTES I CONFERÈNCIES

Pquia. de St. Pere Nolasc (pl. Castella). Festa del titular i fundador de l'Orde de la Mercè. Dies 1, 2 i

Els cristians ajuden a la cohesió social

Joan de Déu (UB) i la Universitat Rovira i Virgili. Han participat en l'estudi més de quaranta institucions de l'Església de les mil que actuen a Catalunya. El sociòleg Javier Elzo i la periodista Maria Paz López varen participar en la jornada de presentació de l'estudi, que publica en forma de llibre Editorial Claret (108 pàg.), amb el títol *L'acció social des de les entitats d'Església*.

Les entitats cristianes fan una gran col·laboració a la cohesió social de Catalunya. Aquesta és la principal conclusió de l'estudi presentat el passat 20 de març a Barcelona, que també ha estat presentat a Girona i a Tarragona. La recerca ha estat dirigida per la Fundació Pere Tarrés, amb la col·laboració del Campus Docent de Sant

3 de maig, tridu preparatori (19.30 h) i Eucaristia (20 h). Diumenge 4 (12 h) diada de la Pquia., Eucaristia presidida pel provincial dels mercedaris.

SEMINARIS

Renovació Carismàtica Catòlica. Grup Koinonía. Dia 29 d'abril, inici del seminari de preparació per rebre l'efusió de l'Esperit Sant al Santuari de Nostra Senyora del Perpetuo Socorro - Redemptoristes (c/ Balmes, 100). Tots els dimarts de 19.30 a 20.45 h, del 29 d'abril al 10 de juny. Informació: t. 934 541 018, 932 154 902.

PELEGRINATGES

Pelegrinatge a Terra Santa. Dies 17-24 juny. Informació i inscripcions: Amics de Catalunya Cristiana-Club+amics, t. 934 092 770.

Ruta franciscana. Del 28 de juliol al 7 d'agost. Visitant Roma, Assís, Florència, Pàdua, Venècia, Laverna... Info: Comissaria de Terra Santa dels franciscans (c/ Santaló 80, t. 932 092 090 i t./fax 932 022 757).

Peregrinació interparroquial al Santuario de Lourdes. Días 6, 7 y 8 de junio. Inscripciones hasta el 30 de mayo. Interesados contactar con Parroquia de Santa Inés (Mercedes Fernández), t. 629 972 189 / 932 845 301.

BREUS

Ordenació de dos diaques al Seminari. El dia 22 de març, el cardenal

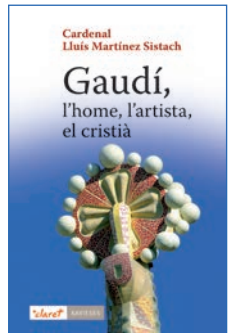

Lluís Martínez Sistach ordenà de diaques al servei de l'Església de Barcelona els seminaristes Santiago Cuquerella Llauredó i Patrick R. Stref, a la capella del Seminari conciliar de Barcelona.

Historia de la revista Pastoral Misionera. El passat 25 de febrer va tenir lloc a la Sala Sant Jordi del Seminari la presentació del llibre *Iglesia y sociedad en España (1965-2010)*, l'autor del qual és el Dr. Casimir Martí (Atrio Llibres, València 2013, 350 pàgines). L'autor hi ha dedicat quatre anys de treball i és un estudi cronològic i temàtic de la revista *Pastoral Misionera*.

LLIBRE

Antoni Gaudí, l'home, l'artista i el cristià. El cardenal Martínez Sistach publica un llibre sobre Antoni Gaudí i el significat de la Sagrada Família.

Prent com a pauta les tres façanes de la Sagrada Família, el llibre ressegueix el sentit de l'obra magna de Gaudí a partir, sobretot, de les paraules pronunciades per Benet XVI en ocasió de la dedicació de la basílica. Editat en català per Editorial Claret i en castellà per Editorial Ciudad Nueva.

PALABRA Y VIDA

Gracias, Juan XXIII y Juan Pablo II

Este día 27 de abril, que nos trae la memoria de la Virgen de Montserrat, patrona de las diócesis de Cataluña, se celebra en Roma la canonización de Juan XXIII y Juan Pablo II, dos sucesores de san Pedro que influyeron mucho en la vida de la Iglesia y del mundo de su tiempo, cada uno de ellos con su propio carisma.

Me complace recordar, especialmente en este día, que ambos visitaron el santuario del monasterio de Montserrat y rezaron ante la sagrada imagen de la Moreneta. Juan XXIII, siendo patriarca de Venecia, en julio de 1954, Año Jacobo, peregrinó a Santiago de Compostela, y de regreso pasó por Montserrat, Manresa y Barcelona. Los que acompañaron al cardenal Roncalli en su visita a Montserrat recuerdan que hablaba con gran animación y cordialidad, pero al llegar al camarín se arrodilló y estuvo un largo rato en oración. Cuatro años más tarde, fue elegido Papa.

Juan Pablo II oró ante la Virgen de Montserrat ya siendo Papa, el 7 de noviembre de 1982,

durante su primer viaje a España. La climatología del día no acompañó nada su visita al santuario, pero el Papa polaco hizo un canto a Montserrat como meta de peregrinaciones y recordó los nombres de algunos de los santos que habían orado ante la sagrada imagen, «sin olvidar a aquel soldado que, depuestas sus armas a los pies de la Moreneta, bajó de la montaña para fundar la Compañía de Jesús».

El pontificado romano de Juan XXIII, elegido a los 77 años, fue breve, de cuatro años y medio. Quien fue llamado Papa de transición hizo la gran transición de la Iglesia con el Concilio Vaticano II, iniciativa suya que presidió en sus inicios y que fue continuada por Pablo VI. Juan XXIII ha pasado a la historia de la Iglesia también por una de sus encíclicas, la *Pacem in Terris*, publicada dos meses antes de morir. Fue la encíclica de los derechos humanos y de la paz, y como el testamento para el mundo del Papa bueno, cuya muerte fue llorada por creyentes y no creyentes.

El pontificado del Papa polaco, elegido a los 58 años, fue mucho más largo: de casi veinte y siete años (1978-2005). El arzobispo de Cracovia se dio en cuerpo y alma al cumplimiento de su nueva misión. Su personalidad de resistente frente a las ideologías contrarias a la fe dio un estilo muy propio y muy humano a su pontificado, y le mereció un prestigio y una autoridad moral a nivel mundial. Hizo una síntesis nueva entre la confesión de Dios y el servicio al hombre, entre teocentrismo y antropocentrismo, trabajando incansablemente para integrarlos y reconciliarlos. En su primera encíclica, *Redemptor hominis*, proclamó que «el camino de la Iglesia es el hombre».

Hoy es un día para dar gracias a Dios por estos dos grandes pontífices, que son ejemplo de santidad para todos los hijos y las hijas de la Iglesia, y para desear que sean intercesores ante Dios para obtener la paz en todo el mundo.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia